

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XIV. An sit peccatum aliquod Originale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

nōn amari. Demum Eux pecc. primum fuit, ait Scotus, amor proprius; ergo & Adæ esse potuit idem.

AD V. S. Aug. passim ait superbiam in eo fuisse, quod optarint fieri Dij per imitationem, non per naturam; ne vlli subessent. Quod votum potuit inesse animo per inconfidentiam sine errore præuio.

III. DE PECCATO ORIGINATO SEV TRADUCE

QVÆSTIO XIV.

An sit peccatum aliquod Originale?

HILDRICVS ZVINGLIVS, patre suo Luthero iunior septennio, in Comment. ad Rom. 5. *In quo omnes peccauerunt*, sc. non propriè peccatum, ait, sed Effectum peccati, id est, *morbum seu defectum*: qui tamen per se culpabilis non est, ait lib. de baptr. tract. 3. *nec damnationis pœnam inferre potest*. Ibid. *Peccatum originale non est peccatum, nisi metonymicè; Sed morbus: id est, conditio, misera quidem illa, at multò lenior, quàm crimen meruerat*. Infra. *Ista ad peccandum amore sui propensio est peccatum originale, non propriè peccatum, sed fons quidam & ingenium sc. actualium peccatorum*. Bullingerus, Bucerus, Gualt. excusant istum, quod originale distinguat ab actuali, & non neget esse peccatum orig: sed esse *Actionem sceleratam* dicat, Sic & Anabaptistæ.

ERASMVS Comment. in Rom. 5. *in quo omnes peccauerunt*, sc. imitatione, non propagatione, negat expressè originale esse peccatum: In secunda editione: obiecto ei Pelagianismo, fatetur se pecc. orig. agnoscere; at de modo Imitationis, seu Generationis silet.

Ergo tria asserit Zvinglius de pecc. Originali.

1. Esse morbum, sc. Concupiscentiam:

2. Hunc metonymicè esse peccatum: Rectè: Sed contra Lutheranos & Calu. qui volunt esse propriè peccatum.

3. Peccatum originale esse metonymicè peccatum.

LUTHERANI coguntur idem asserere. Quia peccatum originale est doni supernaturalis priuatio, quod superadditum fuit homini; & habitualis à Deo auersio: at hoc donum negant fuisse superadditum homini: ergo & negare debent pecc. orig. esse propriè peccatum.

SVADENT ZVINGLIANI istis cum Pelagio.

1. Ezech. 18. *Filius non portabit iniquitatem patris*.

2. Rom. 5. *Per vnus inobedientiam peccatores constituti sunt MULTI*; non omnes. Ergo Imitatione actuali multi; nam si Generatione; iam Omnes constituerentur.

3. Ibid. *Per vnum hominem, imitatione; non per duos generatione, peccatum intravit in mundum*.

4. 2. Cor. 4. *Omnes manifestari oportet, vt recipiat vnusquisque propria corporis, prout gestit*.

5. Rom. 5. *Vbi non est lex sc. cognita, ibi non est prauaricatio*; at non est cognitio legis in infantibus: ergo nec pecc. orig.

6. Rom. 7. *Absque lege peccatum mortuum erat*; Ego autem sine lege viuebam aliquando.

RATIO 1. Christi iustitia non creditibus nil prodest: ergo Adæ peccatum nil obest non peccantibus.

2. Deus remittit pecc. propria: ergo non imputat aliena.

3. Ratio peccati est esse voluntarium; at nil voluntarium inest infantibus.

4. Iulianus. Non peccat natus, non genitor, non creator. Ergo nemo.

5. Quia gignit, sapè est à p. or. ablutus.

6. Si p. o. trahitur generatione; foret naturale vitium. Hoc absurdum est: ergo non est peccatum.

7. Si nascuntur homines potestati Satanæ subiecti: ergo Sathan eorum est conditor.

AVTOR

AVTOR. Est propriè dictum, peccatum originale:

1. Teste S. Scriptura in *Antichristo* p. 4. q. 11.

2. Testibus S. Patribus contra Pelagianos, etiam ante hos coortos existentibus inde ab Sancto Dionysio.

3. Conc. plura damnarunt illum Pelagianismum: vt Palæstinum, anno 198. Mileuitanum anno 402, &c. *Bellar. l. 4. ca. 6.*

4. RATIO. I. Quia iubet Apostolica Traditio, teste S. Diony. Orig. &c. infantes, de vita periclitantes, esse protinus baptizandos: Nec id Pelagius, Zvinglius, Erasmus &c. negarunt. Atq; ad remissionem peccati id fit. Act. 12. *Ablue peccata tua &c.* Eph. 5. *Mundans eam lauacro aque in verbo vita.* Nisi enim Ioan. 3. *quis renatus fuerit &c.*

2. Quia Exorcismus in primitiua Ecclesia fuit vsitatus: vt argumentatur S. Aug. l. 6, contra Iulianum, c. 3. *Id tu commemorare timuisti; tanquã ipse à toto orbe exsufflandus esses, si huic exsufflationi; (quã Princeps mundi à paruulis eicitur foras) contradicere voluisses.*

3. Quia Circumcisio fuit remedium contra peccatum orig. testibus S. Patribus.

4. Quia mors est pœna peccatoribus; at moriuntur & infantes nil voluntate peccantes.

5. Christus mortuus est pro omnibus: ergo & pro infantibus, &c. *Bellar. cap. 7.*

DICO AD I. ex S. Aug. l. 6. contra Iuli. c. 12. *Non portabit*, quia per Regenerationem abluetur; iuxta Ieremiam

31. Item nec actuale p. patris portabit; nisi imitetur.

AD II. S. Aug. ibid. *Multi*, id est, omnes Adamigenæ; quia verè *multi*. vt Gen. 17. *Pater multarum gentium*; & cap. 22. *In sem. tuo benedicentur omnes gentes.*

AD III. *Autor Hypognostici l. 2.* Vir & mulier non sunt duo, sed vna caro. Vnde Eccl. 24. *A muliere initium peccati; & per illam omnes morimur.*

AD IV. *Aug. ibid.* Si infantes non sint in iudicio manifestandi; nil ad eos hoc dictum attinet: Si sint manifestandi; hanc regenerati recipient *propria corporis glorificati; prout gesserunt in Communione sanctorum*, licet non per seipfos.

AD V. Multi legem ignorantes verè tamen peccant in eam: inde peccata ignorantia. Nam Rom. 2. *Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt.*

AD VI. *Absque lege peccatum*, non erat Nullũ, sed non cognitum pro peccato; exitit tamen: Rom. 5. *Vsq; ad Legem peccatum erat in mundo Non autem imputabatur, cum lex non esset.* Ante Moysen vinebant sine lege, in naturæ statu: *At ubi lex aduenit, peccatum reuixit.* id est cognosci cœpit.

AD RATIONEM. I. *Aug. l. 3. de pecc. mer. & remis. c. 2.* Christi iustitia prodest credentibus suã, aut alienã voluntate: sic & Adæ pec. obest infantibus alienã voluntate lapsis.

AD II. *Aug. ibid. c. 8.* Deus remittit peccata propria baptizatis; nõ baptizatis imputat alienum.

AD III. In peccato infans duo: Actio mala, & Reatus; illa voluntaria esse debet, non hic; Reatus igitur in-

est infantibus absque voluntario proprio.

AD IV. Aug. l. 2. de nupt. c. 28. *Quid queris latentem rimam, cum habeas apertissimam ianuam? Per unum hominem peccatum intravit. Ibid. c. 26. voluntarium peccatum primi hominis est originalis causa peccati.*

AD V. Aug. l. 2. de nup. c. 25. 26. 27. baptizatus generat ut homo, non ut baptizatus. Item generat sibi similem in specie, non in individuo: unde pater communicat filio communia naturæ, non individuo.

AD VI. Pecc. orig. eatenus est naturale, quod *simus natura filij iræ*; id est, à natiuitate; seu ex conditione materiæ nostræ.

AD VII. Sathan non conditor, sed corruptor naturæ est bonæ. Porro ob argumenta Sectariorum de Traduce p. or. paucis quædam de Anima sunt præmittenda.

QVÆSTIO XV.

Qualis Origo sit anima humana?

Opiniones quinque reiiciendæ; tenenda est sexta. Ad eam verò hinc cognoscitur verum illud Tertulliani lib. contra Hermog. *Philosophi, hæreticorum Patriarcha censendi sunt.*

I. STOICISMVM hunc; *Animas esse particulas substantiæ Dei*; verterunt Gnostici, Manichæi, & Priscillianistæ in hæresin.

II. PLATONISMVM hunc; *Animas hominum à Deo creatas cum Angelis, per fastidium celestium, & amorem terrestrium, deturbatas in carceres corporum*: in hæresin vertit Origenes. De his duobus prolixè in *Genealog. p. 4. q. 6.*

III. RABINISMVM hunc Hebræorum quidam olim tenuerunt: *Animas cum Angelis omnes creatas esse*, quod Deus nil creavit post diem septimum: non

quod peccarint in cælo, luanque iam in corporibus detrusæ.

SVADENT istis. I. Deus *Gen. 1.* hominem creavit die sexto ad imag. & similit. suam, quæ est in anima: Deinde, *Gen. 2.* die septimo formavit hominem de limo, quoad corpus. Cum autem par sit ratio omnium animarum, parque corporum: planè creatae fue. int omnes animæ die sexto; corpora septimo.

2. Absurdum videtur aliquid produci post absolutam creationem septimi diei.

AVTOR. Istam opinionem vocat S. Hieronymus stultam apud S. Aug. *epist. 27.* Eam S. *Jb. 1. q. 118. a. 3.* sic refutat. Anima, ut pars, est natura imperfecta; ac proinde naturaliter appetit coniungi cum sua materia. At absurdum à Deo factum opus imperfectum, altero die id perfecisse. Est autem imperfecta; quia altoquin forma non foret: nec naturaliter iungeretur corpori, sed violenter in corpore maneret: Inque pœnam è cælo demitteretur in corpus.

DICO AD I. Utrobique narratur productio hominis totius, sed hic brevius, isthic prolixius. Nam *Gen. 1.* Creato masculo & fœminæ dixit: *Crescite, & multiplicamini.*

AD II. S. *Aug. epist. 28.* dicit: Deum die septimo cessasse ab opere creationis, & continuo cœpisse opus gubernationis, & operum multiplicationis, in sua quodque specie: Sic & animas multiplicari ex vna eiusdem speciei, in quæ omnes erant virtute, non actu, voluit: qua eadem voluntate animas singulas hodieque creat corporique disposito infundit.

IV. LUCIFERIANORVM errorem: Animas gigni à parentibus, ut corpora: vide in *Genealog. p. 4. q. 6.*

V. S. AVGVSTINVS passim, cum pluribus, censuit, Latere originem animæ; nec temerè id definiendum.

AVTOR, Animæ singulæ tunc crean-